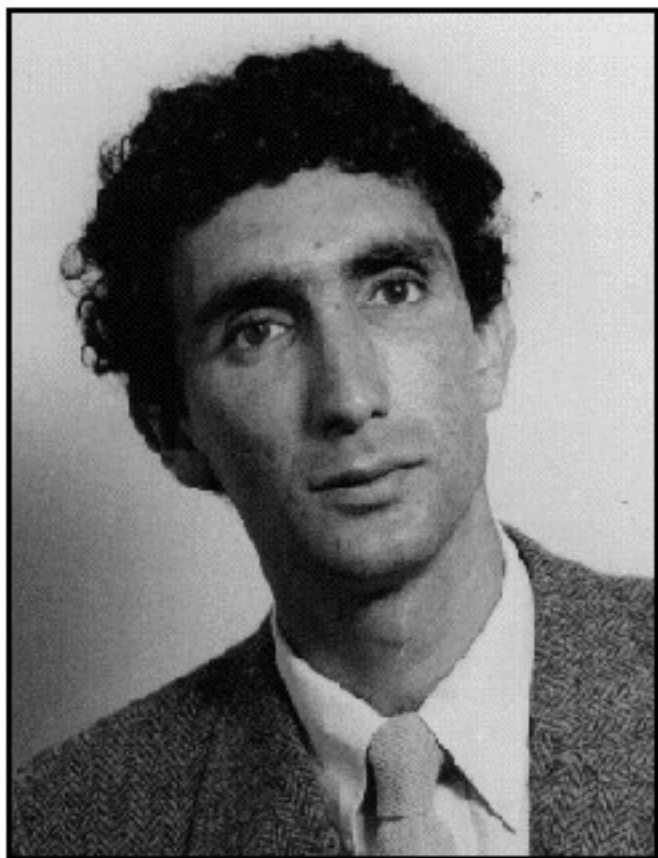

לזכרו של ארזואן ויקטור ז"ל

ארזואן ויקטור
ז"ל

איש השב"כ ויקטור ארג'ואן סיכל מבצע חבלה שארבעת חברי הג'יהאד המוסלמי עמדו לבצע

לחוליה זו מיתסים פיגועים נוספים ונבדקת אפשרות שאנשיה רצחו את
סרן רון טל ≡ שניים מחברי החוליה שתוסלה ברחו מכלא עזה

ויקטור ארג'ואן

(3) לחוליה, ששניים מחבריה נמלטו מכלא עזה, מיוחסת התקרית בה נורו 17 כדורים לעבר רכב ישראלי שנסע בכביש העוקף את עזה. בתקרית זאת נפצעו קשה חייל מילואים ואזרח. כמו כן, נבדקת האפשרות שיש קשר בין חוליה זו לבין שני ארועים חמורים אחרים שארעו לאחרונה ברצועה – רצח ג'ליל ג'רוסי, בחודש מאי ורצח סרן רון טל, באוגוסט.

המשך ◀

איש השב"כ, ויקטור ארג'ואן, שנהרג ביום שלישי בערב במבואות שכונת סג'היה במזרח עזה, סיכל יחד עם חבריו פיגוע, שארבעת המחבלים שנהרגו, חברי הג'יהאד המוסלמי, תיכנו לבצע.

"לכידת החוליה של הג'יהאד המוסלמי בעזה מהווה מכה קשה לכל פעילות הטרור ברצועה", אמר אלוף פיקוד המרכז, יצחק מרדכי. "יתכן שהם אמנם זועמים על התוצאות, אבל אין ספק שזה מכריה אותם לשבת ולעשות חושבים לגבי המשך פעילותם". הוסיף מקור צבאי בכיר. (ראה עמ')

המשך

נענה לקריאה לעצור. כוחות הבטחון פתחו במירדף אחר המכונית, פו' 504 בצבע בור-דו. נהגה ניסה להתחמק בסמטאות הסבורות של שכונת סג'הייה, ואחר כך עלה על הכביש הראשי המוליך למחסום נחל עוז. כ-300 מטרים לפני המחסום ניצב מחסום של צה"ל, של מג"ב ושל אנשי שרות הבטיחות. הבורחים נעצרו.

כאשר אנשי הבטחון, שרדפו אחריהם, ויגשו לבדוק מי נמצא במכונית, נורה תה מתוכה אש אוטומטית. איש השב"כ, ויקטור ארג'אן, נפגע מקליע בחזהו וכרע. חבריו השיבו אש, חיסלו את שלושת המחבלים, ומיד הזעיקו עזרה לעמיתם, שנפגע אנושות. רופא קבע את מותו בתוך זמן קצר.

תוך כדי המירדף אחרי המכונית הבחינו כוחות הבטחון, שהוזעקו לתיגבורת, במכונית פו' 504 נוספת, אפורה, שנסעה באופן מעורר חשד. הם קראו לעבר הנהג לעצור, אך גם הוא נס. מירדף נוסף התפתח

בסימטאות הצרות. בשלב מסוים נטש אותה הנהג והחל לרוץ מהמקום. אנשי כוחות הבטחון קראו לעברו לעצור, ולאחר שהמשיך במנוסתו ירו לעברו והרגוהו.

מתח רב שרר בחג בחבל עזה, בעקבות הריגתם של ארבעת המחבלים. צעירים ובינו נוער הפגינו במבואות העיר עזה, תוך שהם מיידים אבנים על כלי רכב ישראלים ומבעירים צמיגים בצמתים.

אתמול, בשעה 7.30 בבוקר, נזרקו אבנים בצומת חן-יונס לעבר שני אוטובוסים ישראלים שנסעו למסוף רפית, לתיור במצרים. שימשותיו של אחד האוטובוסים נופצו וחמישה מנוסעיו נפצעו קל מרסיסים. ארבעה מהם נחבשו במקום והמשיכו בנסיעתם ואילו עינת ברקאי, ממושב גבעת חן, ליד רעננה הועברה לבית החולים, ברזילי באשקלון. כעבור שעותיים היא שוחררה אבל על הטיול למצרים ויתרה.

"ויקטור תמיד חלם להיות מה שהיה"

"דווקא מלים היו הכלי האחרון שבו בחר ויקטור להשתמש", אמר חבר ליי-חידה שספר לו, "לא איש מלים היה, אלא איש מעשה. צעיר ביחידה, אך מקרין בגרות, הבנה והחלטיות מעוררת כבוד ואמון. תוך תקופה קצרה הוא הגיע לשורה הראשונה של הנושאים בעול המלחמה החשאית שלנו. כלי מלחמתנו אינם מתבססים על כפתורים מתוחכמים או המצאות משוכללות, אלא בעיקר על האדם ורוחו. ויקטור הוכיח זאת. הכדור שהכריע אותו חשף חלק מוערי ממלחמתנו, שספק אם היה נודע אי פעם לחלק גדול מן הציבור", אמר.

ויקטור ארנזון:
הבטיח לבוא לחג

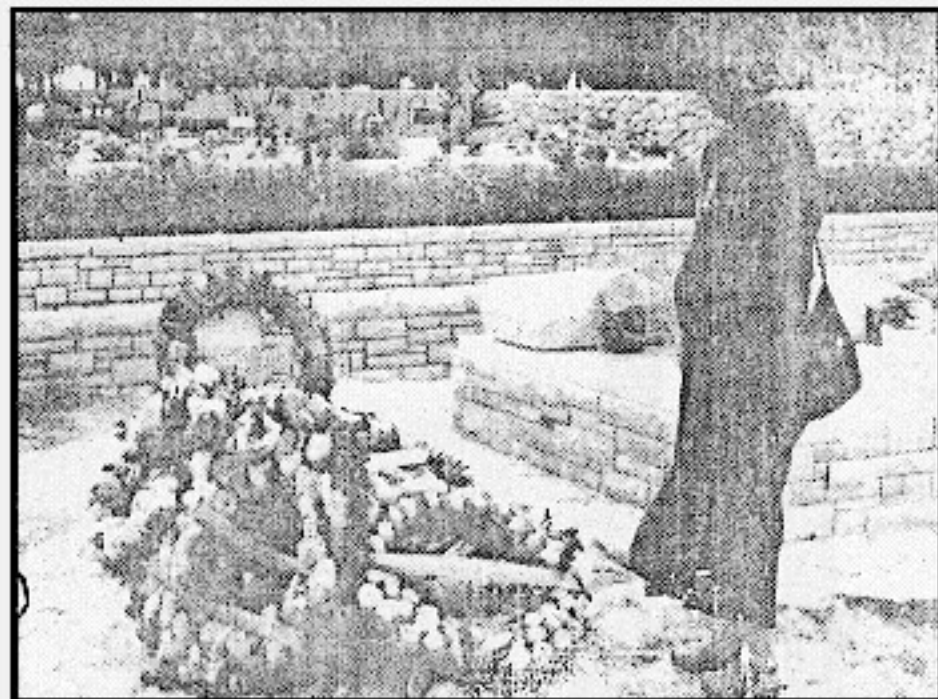
ויקטור ארנזון היה בן רביעי למשפחה בת עשרה אחים ואחיות. הוא נולד במרוקו לפני 28 שנים, ועלה עם הוריו, יהודה וסימי, בהיותו בן שנה. את שירותו הצבאי עשה בחיל השריון, והיה

איש השב"כ ויקטור ארנזון
הובא שלשום למנוחות בטקס
צבאי. נטמן לצידו של סרן
רונן ויסמן שנהרג אף הוא
בהתקלות עם מחבלים

עמרים אזולאי

"הבטחת לבוא הביתה לחג, גיבור שלי. תמיד אהבת פרחים, אל תיתן לאף אחד לקטוף את הפרחים שלך", התייפחה אמו של ויקטור ארנזון ז"ל, שנפל ביום שלישי בהתקלות עם מחבלים בעזה. שלשום הוא הובא לקבורה בחלקה הצבאית של בית-העלמין בבאר-שבע, בטקס צבאי מלא. להלוויתו באו אלוף פיקוד הדרום, המוכיר הצבאי של ראש הממשלה, ומאות חברים וקרובים. ארנזון נטמן לצידו של סרן ישי רוני ויסמן ז"ל, שנפל בחודש שעבר בהתקלות עם מחבלים בהר דב.

כתבות שפורסמו אף ארגון ויקטור, א

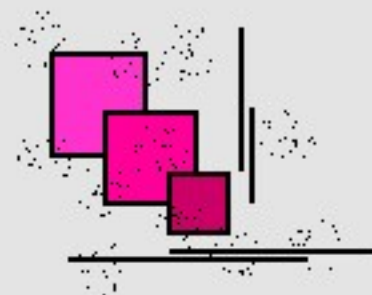
הלוויה, קבר עם זרים

מפקד פלוגה. לשירות הביטחון הכללי התגייס בתום השירות הצבאי, אך עד כה איש לא ידע על עיסוקו.

"ויקטור חלם תמיד להיות מה שהוא היה", סיפר חברו מילדות, שלום הרוש, "גם נפילתו בקרב התאימה לאופיו, ואם היה עליו למות, ודאי היה בוחר בדרך הזו. הייתה לו נשמה של אידיאליסט. כבר מתחילת הדרך נאבק להגיע לשורת המתנדבים הראשונה כשהתנדב לשייטת. גם כשנשר משם הוא לא ויתר והתבלט בהצטיינות בשריון, ותוך שנה וחצי היה קצין. גם אחרי הצבא המשיך". החבר מתאר את משפחת ארג'אן כמשפחה חמה ומלוכדת, שכל ילדיה מתאספים בחגים בבית ההורים. הוא סיפר שהאב חנך את כל ילדיו לאהבת המולדת, וכי היה גאה מאוד בשני בניו שהיו קצינים בצה"ל.

שירים לזכרו של ארזואן ויקטור ג"ל

אילו יכולתי אחי

אילו יכולתי אחי להחזיר את השעות לאחור
הייתי מנצל כל - רגע כל - דקה לשחות לצדך
אילו יכולתי אחי כן להחזיר את השנים לאחור
הייתי מכריח אותך

כן, כן, מכריח אותך לספר לי קצת על עצמך

אילו רק ניתן אז... לעצור את הזמן

הייתי חובקת אותך עתה בשני ידי

אילו ניתן היה לשנות את גורלך הייתי עושה

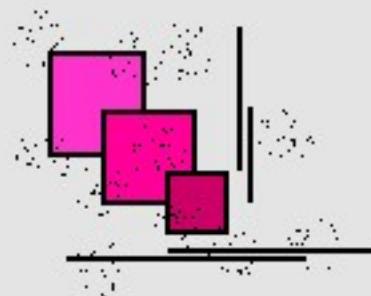
הכול כדי להגן על ליבך.

כתב:

יפה סבג.

שירים לזכרו של ארנון ויקטור ג"ל

ל ה י ו ת א י ת ך

להיות איתך , להיות איתך

זו כל בקשתי

כן להיות איתך אחי

זה כל מבוקשי.

איתך! איתך! איתך! אחי

האם גדולה בקשתי?

כן להיות איתך אחי

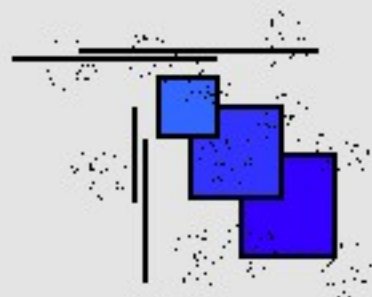
זו כל משאלתי.

להיות איתך להיות איתך א ח י

האם שומע אתה את מבוקשי

איתך איתך איתך א ח י

רק איתך אחי יקירי.

כ ת ב ה:

י פ ה ס ב ג.

שירים לזכרו של ארזואן ויקטור ז"ל

אוהבת את האדם שבך
.....

א. אוהבת את האדם שבך

את העניים

שלא נותנות להרגיש שלפעמים הן עיפות או בוכות

או נבוכות

והן מנסות להסתיר

ב. אוהבת את האדם שבך

את הלשון

שלא אמרה שלא דברה שלא זעקה

גם שהיה צריך.

ג. אוהבת את האדם שבך

את המבט

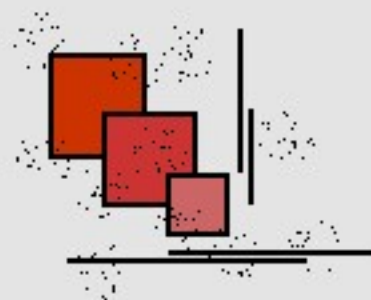
שלא נותן להרגיש שלפעמים הוא כועס

או עצוב או דואך

והוא מצליח ... (?) .

שירים לזכרו של ארנון ויקטור ג"ל

ד. אוהבת את האדם שבך

אוהבת את כ ו ל ך

את העניים שהצליחו להסתיר

את הלשון שלא התפארה גם שהיה צריך

את האף שלא העזתה להרים.

ה. אוהבת את האדם שבך

את הלב מוכבש הטוב שפעם

אך לפתע נדם

אוהבת את האדם שבך

אוהבת אותך אחי

כתבה:

יפה סבג.

לזכרו של ארזואן ויקטור ז"ל

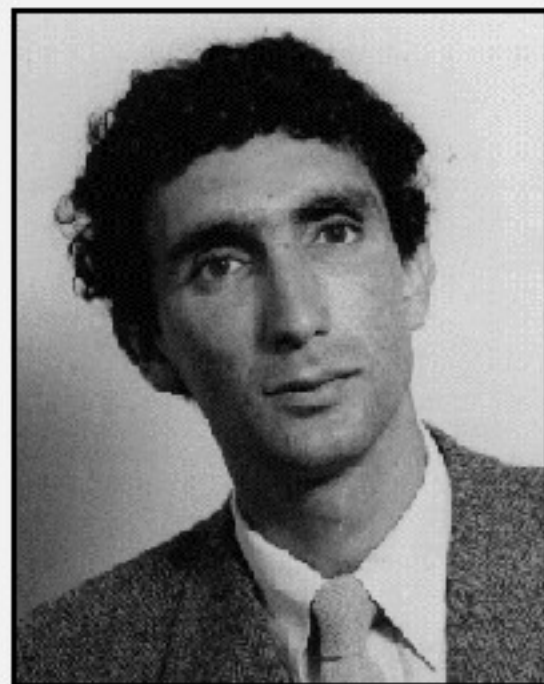
שירות ביטחון כללי

אבל כל זמילתו במסירת חסידו של

ויקטור ארזואן

ד"ר

ומשרתתך בצעיר המשפחה

אכתבות שפורסמו באותו של ארז'ואן ויקטור יחיא ג"ל

שנה למותו של ויקטור ארז'ואן איש שירות הבטחון הכללי,
שנהרג בהתקלות עם מחבלים בשכונת סג'עייה בעזה • בני
משפחתו יושבים ומעלים קווים לדמותו • איש שקט, חובב טבע
ובעלי חיים, אוהב אתגרים ועבודה קשה • סיפור חיים

חייל הדמה

מאת: איילת מזור

ביום שלישי, השישה באוקטובר 1987, יום
לפני חג־הסוכות בשעה תשע בערב, נהרג
ויקטור ארז'ואן בן ה־27, איש שירות הבטחון
הכללי, בשכונת סג'עייה שבעזה. שנה לאחר
מותו של ויקטור התכנסו קומץ מקרובי
משפחתו בבית הוריו שבבאר־שבע. מוצאי־
שבת, בית משפחת ארז'ואן. יהודה, האב,
עושה הבדלה, תיבת־בשמים להרחה וכוס יין

אכתבות שפורסמו באותו של ארז'אן ויקטור יזא ג"ל

מאוד ומיעט לדבר" חברי ליחידה סיפרו לבני-משפחתו כי כאשר ויקטור ניסה לאמר דבר מה כולם היו משתתקים.

ויקטור נולד ב-1912 בקה שבמרוקו בשנת 1960. בשנת 1962 עולה משפחת ארז'אן לישראל, וויקטור הקטן מתגורר עם משפחתו במשך שנתיים במעברת-חצרים שבבאר-שבע ובשנת 1964 עוברת המשפחה,

עוברות בין היושבים סביב השולחן הענק, איש איש בתורו לוגם מן היין, מריח את תיבת-הבשמים ומעבירם הלאה. האווירה בחדר מתוחה, מלאת חששות. יש מי שמנגב דימעה. ליהודה וסימי ארז'אן נולדו עשרה ילדים. אחיותיו של ויקטור, שלומית ורחל מתגוררות בקנדה, אך לא הצליחו להגיע לבית הוריהן באותה שבת בה הגיע "כל-בי" לנסות להכיר את ויקטור באמצעות הוריו אחיו ואחיותיו, חברתו רותי ובני משפחה נוספים.

סביב השולחן הענק (שהוזמן במיוחד על-ידי המשפחה על-מנת שכולם יוכלו לסעוד יחדיו) ישבו חנה, אחותו של ויקטור ובעלה דוד, יוסי אחיו ורעייתו נורית, האח דוד, האחות דינה ובעלה שלום, האחות יפה ובעלה איציק, ניסים וזיוה האחים הצעירים של ויקטור, רותי, מי שקימה חברתו וההורים סימי ויהודה. שנה בלי ויקטור. מנסים להשיח בויקטור האדם, כל אחד מן הזוית האישית, "ויקטור", יאמרו כולם, "היה סגור

"ויקטור גידל בעלי חיים
שונים במחבואים
שמתחת לביתו ובלילה
היה מביא אותם למיטתו,
כשאיש לא ראה. הוא
היה מטפל בכלבים
פצועים ובחיות פצועות".

אכתבות שפורסמו באותו של ארז'אן ויקטור ידא ג'ל

ההורים השכולים אוחזים בתמונת בנם:
"הוא הבטיח לבוא ליום כיפור..."

שמונה באותה עת כבר עשר נפשות, לשכונה ג' בה היא מתגוררת עד היום. משפחת ארז'אן דתית וויקטור לומד בבתי-ספר דתיים, ביסודי ואחר-כך בתיכון המקיף בעיר. ויקטור היה חובב בעלי-חיים וטבע ועל כן, גידל בביתו בעלי-חיים שונים "במחבואים" שמתחת לבניין, אך בלילה כשאמא סימי לא היתה מבחינה היה מעלה ויקטור את חלקם הביתה ומסתירם במיטתו.

חנה: "ויקטור ידע שאני מאוד לא אוהבת את החיות שלו, יום אחד לכבוד יום הולדת שלי הגיש לי ויקטור מתנה ארוזה יפה ובתוכה היתה החולדה המחוננת שלר'. יפה: "ויקטור למד בתיכון 'מקיף-ב' והוא קיבל מהמורה שלו לביולוגיה את החולדה המחוננת לגדל בבית, היא היתה מחוננת מכיון שלא צמחה ואפשר היה לאלף אותה. כאשר מתה החולדה ויקטור היה מאוד עצוב, הכניס אותה לתוך קופסא וצירף אליה פתק".

אכתבות שפורסמו באותו של ארץ זאן ויקטור יזא ז"ל

סמל לחיקוי, את האהבה לחיות ירשתי ממנו. כשויקטור למד בכיתה י"ב אני עדיין הייתי בבית-הספר היסודי (תשע שנים הפרידו בין דוד לויקטור), ויקטור התכונן לבחינות הבגרות ואני השתדלתי להיות חולה בימים אלה, להימצא במחיצתו ולהפריע לו ללמוד. אבל, אומר דוד, "הכי אהבתי להתבונן בו כאשר סידר את מגירתו, שם היו האוצרות האמיתיים. ואז נהנתי יותר מכל להזיז לו את הדברים ולהתגרות בו". דוד מספר עוד כי הנאתם הגדולה ביותר היתה ההתגוששות על אחת המיטות בחדרם כאשר שבו מידי יום שישי מבית-הכנסת. "חדלנו להתגושש כאשר ויקטור החל בקורס בטחוני ותגובותיו נעשו מהירות הרבה יותר", אמר דוד בחיוך. ויקטור אהב מאוד סוסים עד כדי כך, שהיה מוכן למשכן את רובה האוויר שלו ומספר כדורים בידיו של אחד מבעלי הסוסים בשכונה, תמורת רכיבה בת שעתיים.

לאבא יהודה, היתה חנות בבאר-שבע לממכר רהיטים משומשים, יוסי: "זה היה מחסן ענק וויקטור בחר לגדל בו מספר חיות אותן מצא, לרוב פצועות ועזובות. במחסן זה גידל ויקטור עוף טורף – בז". יפה: "כאשר מתה החולדה הביא ויקטור מבית-הספר עכברים שחורים. הריח שהם הפיצו בבית היה בלתי נסבל. אז ויקטור ואני קנינו כל מיני מטהרי אוויר לנסות ולשפר את מצב הריח בבית, אך הדבר לא הועיל וויקטור נאלץ להיפרד מהעכברים".

אהב בעלי חיים

חנה: "ויקטור הביא הרבה כלבים פצועים הביתה וטיפל בהם במסירות. יום אחד נלקח עלידי העיריה כלב בו טיפל והדבר גרם לויקטור צער רב". דוד: "בשבילי ויקטור היה

אכתבות שפורסמו באותו של ארץ זאן ויקטור יחיא ז"ל

באתרים השונים, מסיים כעבור שנה את עבודתו בחברה זו, ועובר קורס לממונים על פיצוצים.

ספורטאי חרוץ

דינה: "לפני שויקטור התגייס לצבא הוא החליט לשפר את הכושר הגופני שלו והיה רץ מביתנו אל אנדרטת 'חטיבת הנגב' כשהוא מציב לעצמו בכל פעם אתגרים חדשים ומנסה לצמצם את זמני הריצה". דינה, המבוגרת מויקטור בשש שנים, אומרת עוד על הקשר שלה עם ויקטור: "בשנים האחרונות אנו מתגוררים בבית שאן וויקטור ואני התראינו מעט, עם זאת שתיקתו היתה תמיד חזקה מן המלים". חנה, צעירה מויקטור בשנתיים, מספרת: "היו לנו הרבה מאוד טיולים משותפים, לעין גדי, למערות

ויקטור מתגייס לצבא. במהלך תקופת הטיירות, בה כידוע מצומצם מאוד מספר שעות השינה, היה מקיץ 45 דקות לפני חבריו, להנחת תפילין. ויקטור ורותי משרתים יחדיו בגדוד שריון, ואז גם מחליט ויקטור להסיר את הכיסוי דאש. ויקטור מסיים את שירותו הצבאי ומצטרף לחברה לחיפושי נפט שעיקר עבודתה התמקד בשטחים שבין אילת למדבר יהודה. איציק עובד עם ויקטור בחברה זו במשך כשנה, איציק: "בזמן הפנוי כאשר שוטטנו במדבריות, נהגנו לחפש נחשים ועקרבים מתחת לסלעים והאבנים, ויקטור שם גם שלושה עקרבים יחד והמתין לראות כיצד ינהגו האחד בשני, והאם "תפרוץ" מלחמה. עבודתם של ויקטור ואיציק היתה הנחת כבלים ודינמיט במקומות שאותרו כבעלי פוטנציאל, שמתחתם ייתכן וישנו נפט. ויקטור מנצל את עבודתו לסיורים רגליים

אכתבות שפורסמו באותו *Le Arizano* ויקטור יחיא ג"ל

קומרן, ולעוד הרבה מקומות יפים, כשוויקטור מחפש תמיד דרכים קשות יותר ושונות מן המקובל". ויקטור מעולם לא החמיץ את פריחת האירוסים בירוחם והרבה לצאת לטיולים לבדו.

חנה: "היו לי הרבה שיחות עם ויקטור כשהיה בצבא, אחר-כך הוא הסתגר לחלוטין בתוך עצמו, בגלל עבודתו בשירותי-הבטחון".
יפה: "גם לי היו עם ויקטור שיחות במהלך שירותו הצבאי ואף הייתי ממונה על הכנת ומשלוח החבילות אליו לצבא וכן על גיהוץ בגדיו כאשר בא לחופשות". יפה צעירה מויקטור בארבע שנים. דוד (בעלה של חנה): "הכרתי את ויקטור כאשר הצטרפתי למשפחה, ויקטור היה אז חייל, מעולם לא היו לנו שיחות נפש. ויקטור הצטייר בעיניי כאדם מאוד סגור, אך הבנתי כי שתיקתו רצויה בגלל עבודתו. לא הצקתי לו בשאלות". בטרם פנה ויקטור לשירות

בשב"כ, עבר קורס מאבטחים מטעמה של חברת "אל-על" ועבד בחו"ל, בקפריסין ובצרפת, בכל ארץ עבד כחצי שנה. "ויקטור", אומרת רותי, שהיתה חברתו במשך שבע שנים, "הצטיין באהבתו ליופי ואסתטיקה. פעם מצא כורסא על-יד פח הזבל הביא אותה הביתה, שיפץ וצבע אותה עד שנראתה כחדשה". זיוה: ויקטור הכין מפימו קישוטים על צלחות חרסינה וניסה למכור אותן בחנויות. המוכרת אמרה לו שישאיר מספר צלחות בחנות ואם תהיה התעניינות מצד הקונים היא תזמין ממנו עוד צלחות. ויקטור שלח אותנו, אחיותיו, להתעניין בחנות ועל-ידי כך הוא קיווה לקדם את ה"עיסקה". רותי: "בבזאר בדימונה אפילו הצלחנו למכור כמה מן הצלחות", ומוסיפה בצער: "לכולם יש צלחות כאלה רק לי לא נשארה בסוף אף אחת".

אכתבות שפורסמו באותו *Le Arizano* ויקטור יואל ז"ל

אוהב לבשל

חנה: "ויקטור אהב מאוד לבשל, אוכל סיני, אוכל צרפתי, מאכלים מיוחדים". רותי: "הוא אהב לאלתר. אם טעם המאכלים שהכין

הזכיר בטעמו את תבשילי אמו, היה ויקטור רואה בכך הצלחה". אמא – סימי: "ויקטור הכי אהב קוסקוס שחור עם חילבה ועדשים עם כל מיני תבלינים שהייתי מכינה. יום אחד הוא הגיע בשבת ואמר שמתחשק לו קוסקוס כזה, חיכיתי עד לצאת השבת, קניתי סולת והכנתי לו קוסקוס כמו שהוא אוהב".

חודש לפני שנהרג נסע ויקטור ביחד עם רותי לטיול באירופה, לאיטליה, גרמניה ולצרפת, באלבומו של ויקטור הוא נראה מצולם באתרי התיירות הקלאסיים. זו היתה הפעם הראשונה שויקטור נוסע לחו"ל שלא במסגרת עבודתו, אלא פשוט לכיף עם רותי". יוסי: "שבועיים לפני שנהרג, אכלנו

ביחד ארוחת-צהריים במסעדת דגים ביפו, היתה לנו אז אחת משיחות הנפש הבודדות שלנו, לויקטור היתה כף יד מאוד גדולה, הוא איגרף אותה ואמר לי: "יוסי, אני רוצה ילד". אמרתי לו, "אתה צריך להתחתן בשביל זה". והוא ענה: "זה בתכנון".

בערב ראש השנה שוהה ויקטור אצל הוריו בבאר-שבע ומתכנן לבלות עימם את החג, ויקטור מקבל שיחת-טלפון הקוראת לו לחזור לעבודתו בשב"כ. עלי-מנת לא לפגוע ברגשות הוריו מזמין ויקטור את המונית שבאה לקחתו למקום המרוחק מעט מבית ההורים. אבא יהודה: "שאלתי אותו למה? למה אתה עוזב אותנו דווקא בערב ראש השנה? והוא לא ענה לי. אף פעם לא ענה לי, רק השפיל את מבטו, ואני חשבתי שזה כנראה סוג העבודה שלו. ויקטור אף-פעם לא אמר לנו איפה הוא עובד, כנראה לא רצה להדאיג אותנו". ואמא סימי אומרת: תמיד הוא היה עם העיניים למטה. לא ידעתי איזה צבע יש לעיניים שלו".

אכתבות שפורסמו באותו של ארג'ואן ויקטור יחיא ג"ל

ויקטור מבטיח להוריו כי יבוא אליהם לצום יום־כיפור, "כמה דקות לפני תחילת הצום הוא התקשר ואמר כי הוא לא יוכל להגיע, כי הבעל־בית צריך אותו והבטיח כי יבוא לחג סוכות. ביום שלישי, יום לפני חג הסוכות הביאו אותו גמור אל בית־החולים", מספר בכאב עצור אבא יהודה.

אחותו, יפה ארג'ואן, כתבה שיר לאחר מותו

להיות איתך, להיות איתך,	איתך! איתך! איתך! אחי
זו כל בקשתי	האם גדולה בקשתי?
כן להיות איתך אחי	כן להיות איתך אחי
זה כל מבוקשי.	זו כל משאלתי.

להיות איתך להיות איתך אח
האם שומע אתה את מבוקשי?
איתך איתך איתך אחי
רק איתך אחי יקירי